

JAPÁN NEMZETI PARKJAI II.

// Hirotaka

Folytatjuk utazásunkat Japán gyönyörű tájain, természeti kincsein keresztül. Sokat fogunk hegyet mászni, de forró fürdőt is veszünk, még hozzá társasággal, piknikezünk zöld mezőkön és többször ellátogatunk a tengerpartra.

Nikkó Nemzeti Park

(Nikko Nemzeti Park Alapítva: 1934, Terület: 1400.21 km²)

A park központi városa értelemszerűen Nikko, amely Tocsigi prefektúrában található és 140 km-re fekszik Tokiótól. Itt volt a sintó és a buddhista szertartások központja egészen a Tosogu szentély 1600-as felépítéséig. Azóta a Tosogu a park egyik leghíresebb látványossága, és egyben Japán leg gazdagabban díszített szentélye valamint Tokugava lejaszu mauzóleuma. A Nikkó Nemzeti Park szentélyei az UNESCO világörökségét képezik.

2577 méter magasságig nyúlik a Sirane-hegy a Tocsigi és Gunma prefektúra határán, ezzel a Kantó régió legmagasabb hegye. A fő része a Nikkó vulkán csoportnak, amelybe még a Zazen-hegy, a Maesirane-hegy, és a Siranekakusi-hegy, valamint a Gosikinema-tó tartoznak. A Sirane-hegyről pazar kilátás nyílik a környező tájra és a többi hegyre. Jó időben a Fudzi is látható.

Innen keletre található a Sendzsogahara-mocsár. Az 1400 méterrel a tengerszint felett elfekvő terület körülbelül 4 km². A közeli Nantai-hegy vulkanikus tevékenysége miatt alakult ki. A mocsár remek élőhelye a különféle liliumoknak, azáliáknak és fűféléknek.

Nikkótól nyugatra található a Csuzendzsi-tó, melynek őszi színeit több onsenből megcsodálhatjuk, ide ajánlatos október elején jönni. Ha sétálnánk egyet, akkor az Irohazaka tó körüli út javasolt.

A Shirane-hegytől északra fekszik egy másik hasonló terület, a Kinu-mocsár. Ez Japán legmagasabban fekvő mocsara, 2030 méteres magasságban terjeszkedik és innen ered a

Kinu-folyó is. A területen több mint 40 kisebb tó található. Itt virágzik a szibériai nőszirm, ősszel pedig a lehalló levelek öltöztetik a mocsarat.

Sirakava városától nyugatra magasodik a Naszu-hegység, melynek legmagasabb csúcsa a Csauszu (1897m) és a mai napig is vulkáni gázokat bocsát ki magából. A hegységhez tartozó csúcsok rendkívül

változatosak. Az Aszahi csupasz sziklafalakról ismerhető fel, míg a Szanbonjarin zöld növényzet uralkodik. A nemzeti parkban több turistát találhatók, itt-ott majmokkal is találkozhatunk.

Dzsosinecukogen Nemzeti Park

(Joshinetsukogen Nemzeti Park Alapítva: 1949 Terület: 1890km²)

Ueda városától keletre a Nagano és Gunma prefektúra határán fekvő Aszama vulkánt (2568m) sok évig természetes erózió formálta egészen 1281-es kitöréséig, akkor alakult ki mai formája. A vulkán még ma is vulkáni gázokat enged ki magából. Az északi lábánál található az Oniosidasi láva-folyam, ami egyike a világ három legszebb vulkáni tájának. Ennek közelében találjuk az Aszama Ranch-ot, ami egy kiterjedt füves terület.

Az Aszama-hegytől északra magasodik a Sirane-hegy (2138m).

A hegyen lévő Yugama krátertő a világ legsavasabb tava és smaragd zöld színben pompázik.

Cím:

Japán Nemzeti Parkjai 1. rész

Írta:

Hiroataka

Források:

<http://www.env.go.jp/en/nature/nps/park/>

<http://www.japan-guide.com/e/e2325.html>

http://hu.wikipedia.org/wiki/Jap%C3%A1n_nemzeti_parkjai

Ez érdekes kontrasztot alkot a környező sziklával, melyeken sem fa, sem fű nem nő. A Tanigava-hegytől keletre találjuk az Icsinokuraszavát, mely egy sziklás terület. A 2000 méternél alacsonyabban fekvő vidék, meredek sziklával, összetett topográfiával és hevesen változó éghajlattal rendelkezik. Az Icsinokuraszava az egyik legfigyelemreméltóbb sziklaformáció Japánban. A hegymászók körében rendkívül népszerű.

A Siga-Kuszacu út egyben turistaút is, 2172 méter magasan húzódik a tengerszint felett, Gunma és Nagano prefektúra határán, Kuni és Yamanouchi város között a Sirane-hegytől északra. Jamanouchinál sícentrum várja a téli sport szerelmeseit. Jellemző a kórisfa, mely ősszel vörös színben pompázik.

Hokusingogaku különálló hegységek gyűjtőneve és a Nagano prefektúra északi és a Niigata prefektúra déli felén húzódik. Több hegy található itt: Iizuna-hegy (1917m), Togakusi-hegy (1904m), Kurohime-hegy (2053m), Mjoko-hegy (2454m) és a Madarao-hegy (1382m). Utóbbi kivéve ezek a hegyek a dominánsak a Josinecukogen Nemzeti Park, Mjoko-Togakusi területén. Évente rengeteg látogató jön ide, ebben az alpesi környezetbe, mely minden évszakban más arcát mutatja.

A Nodzsi-tó vulkáni aktivitás következtében alakult ki. A területen sok késő pleisztocén (1,8 millió évtől 11500 évig) kori mamutleleteket találtak. Mind a tó és a körülötte lévő erdő tökéletesen alkalmas a pihenésre, kikapcsolódásra. Egész évben turisták tömege érkezik ide, hogy kedvenc időtöltésének szentelje magát, legyen az horgászat, vízi sportok, hajózás természetjárás, túrázás. Ezek mellett a terület közkedvelt nyári

üdülőhely.

Végezetül a park egyik egyedi látványosságát mindenképp érdemes megnézni, ez a Dzsigokudani Majom Park. A Dzsigokudani szó jelentése a pokol völgye. Nevét annak köszönheti, hogy a területen a fagyott talajból kis réseken át forró víz tör fel és a kis hasadékokban megmarad. A területen meredek sziklák jellemzők és hideg az időjárás. Itt élnek a japán makákók vagy ismertebb nevükön hómajmok. Biztos mindenki látott már olyan képet, amikor ezek a majmok a forró vízben áztatják magukat.

Csübu-Szangaku Nemzeti Park

(Chubu-Sangaku Nemzeti Park: Alapítva: 1934
Területe: 1743.23 km²)

A Tatejama-hegy egyike a három legszentebb hegynek Japánban (a másik kettő a Fudzsi és a Hakuszan). Három csúcsa van: Onandzsi (3015m), Ojama és a Fudzsi-oritate. A nyári időszakban sokan zárandokolnak el ide. Az Ojama nyugati oldalán a Jamaszaki Curl néven ismert jégkorszaki maradvány található.

A Tatejama-Kurobe alpesi úton haladva a Tatejama-hegység keleti oldalán található a Kurobe-gát. A gát 1470 méteres magasságban húzódik, 1963-ban fejezték be, 186 méter magas és 492 méter hosszú. Ez a legnagyobb kupola alakú, túlfolyó gát Japánban. Körülbelül 200

millió köbméter vizet képes visszatartani és minden évben rengeteg turista érkezik ide nyáron, hogy szemügyre vegye egyrészt a gátat, másrészt azt, ahogy másodpercenként több mint 10 köbméter vizet bocsátanak át rajta. A Cugaiké Nature Park a gáttól észak keletre terül el, Otari falu mellett. A park 1900 méteres magasságban fekszik és alpesi rétek és növények otthona. A parkon többek közt egy 5,5 km hosszú faúton haladhatunk. Természetesen találunk itt látogató központot is, ahol segítenek eligazodni. A közelben érdemes megszállni. Túrázóknak kimondottan ajánlott.

A Happo-One tanösvényen járva pazar kilátás nyílik a Hakuba-Szanzan-hegységre, Gorjü-hegyre, és a Kasimajarigatake-hegyre. A közelben lévő Kurobisaitara mocsaras terület, ahol nyáron sárga, lila és fehér színekben nyílnak a virágok. De találunk itt vörösfonóyát és különféle alpesi pillangókat is.

A Hakuba Daiszekkei egyike a három legnagyobb havas kanyonnak Japánban, nyáron pedig ez a legnagyobb, mert itt marad meg leginkább a hó; 3,5 km hosszú és 100 m széles.

Folytatás a következő oldalon!

Vissza a Tartalomjegyzékhez!

Az alpesi virágok rózsaszín, lila, fehér színekben várják, hogy megcsodáljuk őket. A szurdokon átkelni csak megfelelő felszereléssel lehet.

A Sinhodaka a Migimata és a Hitaka folyó torkolatánál fekszik. Ez a kiindulópontja a Nisihota-hegyre, a Szogatake-hegyre vagy a Szugorokude-hegyre induló hegymászóknak. Persze egyszerű túrázók is bejárhatják a területet és a környező hegyek csodás látványa fogad mindenkit.

A Naganóból és Gifuból indul két fontosabb túraútra hívnám fel a figyelmet: a Norikura Eco-Line és Sky-Line. Az előbbt júliustól-októberig, utóbbit májustól-október végéig lehet használni. A kora őszi színekben való gyönyörködést semmiképp ne hagyjuk ki. A törpefenyők zöldbe, a nyírfák sárgába, a hegyi kőrös pedig vörösbe öltözik. A területen van parkoló, ahol a kocsikat le lehet tenni, innen busszal mehetünk feljebb. Ez a legmagasabb pont az országban, ahová felvisz a busz. Az állomástól a csúcs még egy másfél órányi séta. Viszont megéri a fáradságot, mert 360 fokos kilátás nyílik meg előttünk. Ez a "Japán Alpok".

Végezetül pedig a Norikurakogen Icsinosét mutatnám be, ami kedvelt piknikező hely. A területet fehér erdei nyírfaerdő veszi körül. Nyílnak itt japán azáleák, szilvafák. A környéken lévő tavak mentén mocsári klímát kedvelő növények élnek. A víztükrök a Norikura-hegy képét tükrözi vissza. Állatvilága gazdag, szitakötőket, szalamandrákat és leveli békákat láthatunk. Itt található az Icsinose Ranch, ahol szarvasmarhák legelnek.

Csicsibu-Tamakai Nemzeti Park

(Chichibu-Tamakai Nemzeti Park Alapítva: 1950. Területe 1216 km²)

Maradunk Honsu középső részén, Tokiótól délre megyünk. A Kinpu-hegyet és a Kokussigatake-hegyet magába foglaló Okucsi-csibu-hegység valamint a Kumotori-hegy alkotja a park szívet. Mind-egyik hegy igazi kihívás a hegymászók számára. A Kinpu-hegyet törpefenyők borítják, a többi csúcsot más növénytakaró borítja. Ha a Kinpu-hegyen kelet felé tekintünk, akkor a Kita-Okusenjo-hegyet pillantjuk meg, ami a park legmagasabb csúcsa, 2601 méterrel emelkedik a tengerszint fölé. A Kokussigatake-hegyből ered a Csikuma és a Fuefuki folyó. Innen érdemes tovább kelet felé menni a Kariszaka turistaúton, amint a Tokión áthaladó Tama-folyó eredetéhez érünk. De még mielőtt beérnénk a fővárosba, előtte találjuk Csicsibut és a Kumotori-hegyet, mely a legmagasabb csúcs Tokió körzetében és a régi erdei környezetet közkedvelt célpontja a városban élőknek. Hasonló népszerűségnek örvend a Mitake-hegy, ami a városhoz közelebb esik, a Kumotori-hegytől kelet, dél-kelet felé. Ide akár kötőpályás járművel is felmehetünk. Régen zarándokhely volt a hegy és sokan jöttek ide imádkozni. A környéken tiszta patakok, virágos növények segítik a kikapcsolódást. A Tokiótól kicsit már távolabb eső Mito-hegy is kedvelt kirándulóhely. Bükkerdő fedi a területet. Ezek a hegyek kicsit hasonlóak a budapesti Szabadság-, vagy János-hegyhez. Tokió természetesen számos más szórakozást nyújt, de mivel egyrészt ez nem képezi a cikk témáját, és amúgy is egy külön cikket lehetne róla írni, ezért ezt most hanyagolom. Jamanasit a Daibosacu túrát, a Mitake-Soszenkjo völgy és a Niszava-szurdok alkotja.

A Daibosacu, Kaizan Nakazato befegyertelen regényéből a Daibosacutogéből vált ismerté. A hegygerinc otthona a fűzikének és más fűféléknek, ezen kívül remek kilátást nyújt a környező vidékre. A Mitake-Soszenkjo völgy Japán egyik legfestőibb területe. Nyáron zöld, ősszel vörös és sárga színekkel vonzza magához a turistákat. A csupasz fehér sziklák pedig remek kontrasztot adnak. A területen lovagló körutakat szerveznek.

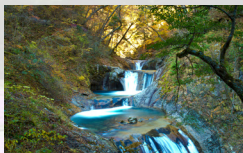
A Niszava szurdok területén több vízesést is megnézhetünk, híresebbek az Uodome-no-Taki, Rjujin-no-Taki, Nanatsugama-Godan no Taki.

A park egyik fő látványossága Szaitama prefektúráján belül a Nakatsu-kanyon. A körülbelül 10 km-es Nakacu-kanyont a Nakacu-folyó vágta ki, ami az Arakava folyó mellékfolyója. A kanyon gyönyörű azáleákban pompázik tavasszal, nyáron zöld színbe burkolódik, majd ősszel vörös és sárga színek csodálhatunk, ami sok-sok turistát vonz a területre.

Folytatás a következő oldalon!

Vissza a Tartalomjegyzékhez

Képek a Csicsibu Tamakai Nemzeti Parkból:

Fudzsi-Hakone-Izu Nemzeti Park

(Fuji-Hakone-Izu Nemzeti Park Alapítva: 1936, Terület: 1218km²)

Érdeemes talán Japán egyik legnagyobb jelképével kezdeni az utazást ebben a parkban. Ez pedig nem más, mint a Fudzsi-hegy. Japán legmagasabb hegye 3776 méter magas, és mivel közel tökéletes alakú, sok-sok éve imádják és szentként tisztelik. Számtalan művészt is megihletett már. A Fudzsi egy aktív vulkán, amely legutóljára 1708-ban tört ki, Jamanasi és Sizuoka prefektúrák határán áll és jó időben Tokióból és Jokohamából is látni. Ide érdemes vonattal ellátogatni, a Tokió-Oszaka vonalon. Érdeemes tiszta időt választani az utazáshoz, mert a felhők zavarnák a kilátást. Napközben a reggeli vagy késő esti órákban a legjobb a panoráma. Ha kicsit tovább szeretnénk élvezni a hegy varázsát, akkor elsőként a Fudzsi öt tó területét (Fudzsi-goko – Kavagucsi-tó, Jamanaka-tó, Szai-tó, Motoszu-tó, Sódzsi-tó) érdemes megcélózni a hegy északi lábánál, itt kempingek, horgászhelyek és egyéb pihenőhelyek várják a látogatókat. A Fudzsi júliusban és augusztusban várja a hegymászókat. A Fudzsi 2013-ban az UNESCO felvette a kulturális világörökségek listájára.

De érdemes személyre venni a Fudzsi-tól dél-keletre eső Hakonét is, a közeli fürdőhelyet. Ez a Tokaido út mentén lévő terület vi-

rágzott a régi időkben és most is népszerű a külföldi turisták körében. Természetesen, aki nem csak fürdőzni szeretne, annak is tartogat izgalmasakat Hakone. A területen jelenleg is működik a vulkanizmus és több régi és új keletkezésű kráter és csúcs található itt, ami kedvez a kezdő és közepes képességekkel rendelkező hegymászók számára. Aki a virágokat szereti, az is gyönyörködhet a terület szépségein, több faj virágzik itt. Hakone az élőhelye a japán óriászalmandrának, ami őshonos Japánban. Ez a faj a tiszta hegyi patakokat kedveli, jelenleg veszélyeztetett fajnak számít.

Hakonétól délre fekszik az Izu-félsziget. Itt egyszerre élvezhetjük a tengert és a hegyeket. Utóbbiakat megmászni, előbbiben pedig fürdőzni, búvárkodni lehet. Természetesen több onsen is várja itt a látogatókat. A félszigeten könnyű közlekedni, mivel rengeteg út van kiépítve, ezért sok szép táj akár autóval is megközelíthető, így kényelemben is élvezhetjük a természet szépségét. Az Izu-félszigettől délre fekszik a nyolc tagból álló Izu szigetcsoport. Név szerint: Osima, Tosima, Nidzsima, Sikinedzsima, Kozusima, Mijakedzsima, Mikuradzsima és Hacsidszodzima. Mindegyik sziget a fürdőzés és a búvárkodás szerelmeseinek közkedvelt célpontja. Meleg trópusi éghajlat jellemzi őket, sok a vadon élő állat, madarak, bálnák.

Folytatás a következő oldalon!

Vissza a Tartalomjegyzékhez!

FUJI

A Fuji, Japán egyik jelképe és legszentebb helye. Honszu-sziget keleti felén fekszik Tokiótól kb. 100 km-re. Keletkezése több szakaszból áll, a hegy magja andezit, míg az azt körülvevő anyag bazalt. A nevének eredetét homály fedi. Több elmélet is született, a legnépszerűbb, hogy a jelentése „harcosokban bővelkedő”, de van olyan elmélet is, amely szerint a nevét a tűzistennőről kapta és a tökéletes szépséget testesíti meg. Van még több is, mindenki válassza ki a neki tetszőt. Egyes elméletek szerint először egy szerzetes mászta meg a hegyet 663-ban. A hegy tiltott volt a nőknek a Meiji-korszakig. A Fudzsi négy útvonalon juthatunk fel, van ami könnyebb, van ami nehezebb, (hegymászó felszerelés nem kell) az úton tíz állomás várja a megpihenni vágyókat, ahol a menedékházakban alhatunk is. Július és augusztus hónapban van hivatalosan „nyitva” a hegy. A többi időszakban, az időjárás megnehezítheti a dolgunkat és mentőszolgálat sincs. Azonban mivel elég magas a hegy, érdemes a hidegre felkészülni (6 fok nyáron) és érdemes legendó folyadékat magunkkal vinni.

Minami Alpok Nemzeti Park

(Alapítva: 1964 Területe: 357.52 km²)

Újabb hegyeket mászunk meg. Mert hát abból igazán sok van Japánban. A park nyugatra fekszik Tokiótól, Kofu városa mellett. A Minami Alpok nemzeti parkba bármilyen szintű hegymászó megtalálja a neki megfelelő csúcsot. A Kita-hegy (3192m), Kaikomagate-hegy, Sendzso-gatake-hegy (3033m) a Minami Alpok északi részén található és ezeket könnyebb megközelíteni, kisebb hegyi menedékekben meg lehet szállni. A Hidzsiri, Akaisi, Arakava-hegyek a Minami Alpok déli részén magasodnak, és ezek már tapasztaltabb, felszereltbb hegymászók célpontjai. Hosszabb és nehezebb megközelíteni őket, a menedékekben ágynemű és étel is várja a kifáradt utazókat.

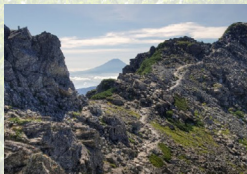
Egy, a boglárkafélék családjába tartozó fehér virág is nyílik a hegyekben, ami itt őshonos. Ezek a növények kb. 10-20 cm magasak és június, július hónapban virágznak. Ezek a virágok jelzik a hó olvadását.

A Minami Alpokban él az alpesi hófajd egyik fajtája, aminek az élőhelyét a kormány védettnek nyilvánította. Becslések szerint csupán 3000 példány él a szigetországban, ezért különösen veszélyeztetett.

Folytatás a következő oldalon!

Vissza a Tartalomjegyzékhez!

Hakuszan Nemzeti Park

(Hakuszan Nemzeti Park; Alapítva: 1962 Terület 477 km²)

A Hakuszan nemzeti park a Csübu-Szangaku nemzeti parktól dél-nyugatra fekszik. Honszu-sziget Japán-tengeri oldalán. A Hakuszan-hegy (2702m) egy szunyadó vulkán, az Isikava és a Gifu prefektúra határán. Ez a hegy a park középpontja és a nyugati Japán Alpok legmagasabb pontja. A korábban emlegetett Tatejama és Fudzsi-hegyek mellett ez a következő nagy szent hegye az országnak. Az év felében teljesen hó fedi és a hegymászóknak és túrázóknak kedvelt cél-

pontja júniustól októberig. A hegyre több út is vezet fel, könnyű és nehéz egyaránt, de mindenképp érdemes rászállni egy napot a hegy meghódítására. Útközben pihenő és szállásadó helyek is vannak. A hegy tetején találjuk a Sirajamahime-szentélyt, ahonnan csodás kilátás nyílik a Japán-tengerre és az északi Japán Alpokra. A parkban ismert egy kanyargós körút, amely Murodóban kezdődik és végződik. Az út átvezet a Gozengaminén a Hakuszan legmagasabb csúcán. Továbbá megnézhetünk kisebb-nagyobb krátertavakat is, mint a Midorigaike és a Sendzsagaiké. Ezen tavak Taicso Daisi (a Hakuszan szent területének alapítója) legendájában szerepelnek. Taicso itt csalta csapdába a kígyókat, akik gonosz

tetteket hajtottak végre a hegy lábánál. Természetesen innen sem hiányozhat az alpesi növények tárháza. Nyári hónapokban tanulmányi körutakat indítanak.

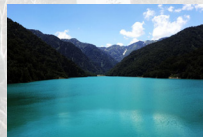
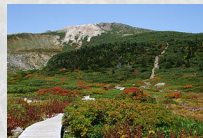
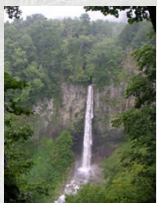
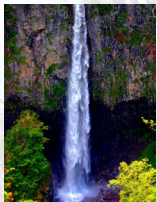
A Hjakujodzso-no-taki egy 90 méter magá vizesés, amit a Kaga zendzsodo ösvényről csodálhatunk meg. A víz a Seidzso-gahara fennsíkrol hullik a mélybe. Egy másik vizesés a Fud-taki, amit a Sabo Sindo ösvényről tekinthetünk meg. Régen háromlépcsős vizesésnek nevezték és fontos része volt a Hakuszan hitéletének.

A Siramizu-no-taki vizesés egyike Japán három leghíresebb vizesésének. A Hakuszanról észak-keletre található Sirakava faluból kell egy kellemes sétát tenni, erdőben, völgyben. Elérve a piknikező helyig, találunk

egy kilátót, ahonnan remek kilátás nyílik a vizesésre. A környék erdeje bükkös. A parkban több kisebb tó is található, ahol még festőibb a panoráma.

A Hakuszan északi részén érdemes megszállni a Sinivama Onsensnél. Innen hegyi ösvény indul, amely mentén több meleg vízű forrás is kipróbálhatunk, a völgyben továbbhaladva pedig a Funszento nevű szikla-képződményt találjuk, ahonnan ered a forró víz. A kormány ezt a helyet nemzeti kincssé nyilvánította.

A parkban több piknikező helyet, kisebb műemlékeket, és nyugodt kis szentélyeket találunk, mint a Kacujama városában lévő Heiszendzsi templomot vagy a Hakuszan-Csukjo szentélyt, ami a Hakuszan hitélet központja volt.

Folytatás a következő oldalon!

Vissza a Tartalomjegyzékhez!

Isze-Sima Nemzeti Park

(Ise-Sima Nemzeti Park: Alapítva: 1946, Terület: 555.44 km²)

Ez egy kicsi nemzeti park, a Sima-félszigeten terül el Nagojától délre. Itt található Japán legszentebb sintó szentélye, az Ise szentély. A park a nagojai és oszakai lakosok kedvelt üdülőterülete. Az Ise szentély egy gyűjtőnév. Összesen 125 kisebb szent helyet foglal magába. Annak védelmében, hogy a szentély és környező terület a lehető legnagobb mértékben érintetlen maradjon, húszévenként újáépitik és újraszentelik a szentélyt. A legutóbb 2013-ban.

Sima város a félsziget déli részén fekszik, a Jokojama kilátóhelyről gyönyörű kilátás nyílik az Ago-öbölre és az erősen tagolt tengerpartra. A parton gyöngyhalászok dolgoznak.

A Hakoda-hegyen lévő kilátó egy obszervatórium, ahonnan pazar kilátás nyílik Toba város szigeteire, a Tosi-, Suga- és Kami-szigetre.

A Tobától délre fekvő Aszama-hegy (555m) az Ise-Sime Nemzeti Park legmagasabb csúcsa. Innen beláthatjuk az egész félszigetet és télen, jó időben a Fudzsi is ellátni.

Sima városától nyugatra fekszik Minamise. Itt a Nankai kilátóból nézhetünk le a Gokaso-öbölre, és az Odai-hegységre. A parkban illetve a városokban érdemes megszállni és onnan kiindulva bejárni a félsziget érdekesebb pontjait. Kellemes, egyszerű kikapcsolódás.

Josino-Kumano Nemzeti Park

(Yoshino-Kumano Nemzeti Park: Alapítva: 1936 Területe: 597.98 km²)

Az Ise-Sima Nemzeti Parktól dél-nyugatra található a Josino-Kumano. Ennek a parknak egyik különlegessége, hogy a Nara prefektúrában lévő Josino-hegy Japán egyik leghíresebb cseresznyeírágnéző helye. A területen több mint 30000 cseresznyefát ültettek, amiket megcsodálhat minden arra járó. Joshino és környéke gazdag történelmi múlttal is rendelkezik. Ugyanis itt volt a Sugendónak, a buddhizmus egyik ágának a központja évszázadokon át. Ezenkívül menedékkül szolgált Go-Daigo császárnak is, aki itt alapította a második császári dinasztiát a 14. században. 2004-ben a Kí-hegység szent helyei és zárandokútjai néven az UNESCO a világorökség részévé tette.

A Josinótól észak-keletre található Omine hegység, melyet Kinki-régió tetejének is neveznek. A legmagasabb csúcsa a Hakkjogatake és a Sakagatake. A területen sok rom, és műemlék található és a mai napig is jönnek ide zárandokok.

Az Odaigahara fennsík 1600 méterrel fekszik a tengerszint felett, a legmagasabb csúcsa a Hidegatake-hegy. Egész Japánban itt a legnagyobb a csapadék mértéke, több mint 4000 mm/év. Érhető tehát, hogy sok errefelé a vézes, mivel a fennsík elég lankás. Fenyők és nyírfák borítják a területet.

Nara városától délre található a Dorokjo-kanyon, ami a Kitajama-folyó mentén húzódik. Ez egyébként a Kumano-folyó mellékfolyója. A kanyonon végig lehet hajózni, így teljes egészében megcsodálhatjuk a magasodó, de erodálódott agyagpala és homokkő sziklákat.

Induljunk el lefelé a Kumano-folyón, hogy elérjük a tengerpartot. Innen egészen Kumano városig húzódik a Sicsirimihama-part. A kavicsos part mentén fekete fenyő és egyéb tengeri fafajták sorakoznak.

Folytatás a következő oldalon!

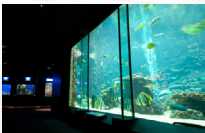
Vissza a Tartalomjegyzékhez!

■ Ázsia titkai

Ezen a területen él a tengeri cseres teknős, ezért ide járművel nem lehet behajtani a tojásrakás és keltetés időszakában, vagyis májustól szeptemberig.

A Kumano-folyó torkolatától délnyugatra bent az erdőben találjuk a 133 méteres Nacsi-no-taki vízesést. A környéken számos rom, és műemlék található, például a Kumano Nacsi-Taisa szentély, ami a Kumano Szanzan szentélyegyüttes része. De itt van a Szaigoku és a Kumano Kodo zarándokutak több tagja is. 2004-ben ez is a világörökség része lett.

Honsu fősziget legdélibb részén található a Kusimoto tengeri park. Itt víz alatti megfigyelőhelyeken, üvegfenékű hajókon és hasonlókon keresztül csodálhatjuk meg a korallzátonyt és a trópusi halakat. 2005-ben a Kusimoto tengerpartot a parkkal együtt a Ramszari területek (lásd előző szám) közé emelték, mert a területen sok vízimadár talált élőhelyre.

Szanin Kaigan Nemzeti Park

(Sanin Kaigan Nemzeti Park: Alapítva: 1963, területe 87.84 km²)

Közeledünk Honsu-sziget vége felé. Ez a kis nemzeti park Tottori városánál található. Egyik legfőbb látványossága a Tottori homokdűnék. A dűnék a város mellett a Japán-tenger partján húzódnak kb. 16 km hosszan. Némelyikük 2 km hosszú és 50 méter magas. Ezek a természeti képződmények több ezer éve jöttek létre a Szendai-folyó hordalékából. Ma a szél és az árapály erózió alakítja a felszínt. Érdemes felmenni egy-egy dűne tetejére a jobb kilátás miatt. A terepet nem csak gyalog, de lovaskocsival és tévével is bejárhatjuk. Nem messze innen találjuk a Homok múzeumot, amely nem a homok történelmét mutatja be, hanem homokból készült szobrokat láthatunk. A kiállítások évente változnak, mert mindig más a téma, idén Oroszország áll a központban; a kiállítás 2014. április 19-től 2015. január 4-ig látható.

Tovább haladva Ivami városa felé, az Uradome tengerparton tovább élvezhetjük a tengeri környezetet látványát. Tengeri erózió által formált sziklák, barlangok, kis

szigetek láthatóak itt.

Ugyanebben az irányban a part mentén érünk el Takeno városáig. Itt található a Takenohama strand, ami az Edó-korszak óta kedvelt tengeri fürdőhely. Fehér a homok, sekély a víz és a szigeten a távolban látszik a fenyves erdő. Nem csoda, hogy ez egyike Japán 100 legjobb fürdőhelyének. Az egész partszakaszon több helyen találunk strandolási lehetőséget. Tojoka városának északi részén találjuk a Genbudo-barlangot, amit a vulkanikus tevékenység 1,6 millió évvel ezelőtt hozott létre. A barlang öt részből áll: Genbudo, Seirjudo, Bjakkodo, Minami-Suzakudo és Kita-Suzakudo. Régen bazaltbányászati folyt itt.

Erre a számra véget ért utazásunk. Újabb tíz nemzeti parkot látogattunk meg, szebbnél szebb helyekkel. A következő számba az utolsó rész következik a maradék tíz nemzeti parkkal.